výměře doživotního těžkého žaláře, aniž tím vykročil z mezí trestní sazby, zakládající se na přitěžujících okolnostech, v zákoně jmenovitě uvedených.

Čís. 551.

Urážka na cti dle § 491 tr. zák. jest činem úmyslným, byť se nevyžadoval úmysl, uraženému ublížiti.

(Rozh. ze dne 3. října 1921, Kr I 765/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 12. května 1920, jímž byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. sproštěn z obžaloby pro přečin proti bezpečnosti cti dle §§ 491 a 493 tr. zák. — mimo jiné z těchto

důvodů:

S hlediska zmatečního důvodu dle čís. 9 a) § 281 tr. ř. vytýká stížnost, že není správným názor rozsudku, jako by soukromému obžalobci náleželo prokázati, že obžalovaný znal obsah letáků, a uplatňuje dále, že jsou tu takové půtahy, že na jejich základě lze takřka s jistotou usuzovati, že obžalovaný obsah letáků, když je rozšiřoval, znal. Než stížnost přezírá, že soud výslovně zjišťuje, že žádný svědek této okolnosti nepotvrdil a že hodnocením výsledků průvodních dochází k přesvědčení, že pro zjištění takovéhoto obsahu schází jakýkoliv podklad. Stížnost poukazuje k tomu, že bylo zjištěno, že obžalovaný letáky rozšiřoval, a vyvozuje z toho, že se přímo vnucuje další závěr, že je od někoho za účelem rozšiřování převzal, a vyslovuje právní názor, že obžalovaný, jehož povinností vzhledem na volební agitaci prý bylo, by si obsah letáků uvědomil, jednal nepatrně a kulposně když se tak nezachoval, což prý již vyčerpává skutkovou podstatu přečinu urážky na cti dle §§ 493, 491 tr. zák. Než názor tento jest právně pochybeným. Vždyť tento trestný čin jest činem dolosním a nikoliv kulposním, formou jeho viny jest úmyslnost, třebaže by nějaký další zvláštní animus iniuriandi, uraženému ublížiti, jemu křivdu způsobiti, se nevyžadoval (srovnej Lamasch: »Grundriss des Strafrechts« str. 66, Finger: »Das Strafrecht«, 3. vydání, 2. díl str. 264, Stooss: »Lehrbuch des Östr. Strafrechts«, II. vydání str. 332). Správně tedy soud první stolice, vyloučiv, že by byl obžalovanému obsah letáků znám, sprostil ho pro nedostatek subjektivních pojmových znaků z obžaloby pro uvedený trestný čin.

Čís. 552.

Krádež. Lhostejno, jakým způsobem naloží pachatel s věcí, již si přisvojil s vůlí, nakládati s ní jako s vlastní, a zda-li se věcí obohatí.

(Rozh. ze dne 3. října 1921, Kr I 250/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne